

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 508/2014/7. szám

A Kúria a (...) jogtanácsos által képviselt (...) felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében az (...) beavatkozott, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. február 12. napján kelt 12.K.33.929/2013/10. számon hozott ítélete ellen az alperes részéről 22. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.33.929/2013/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felek a költségeiket maguk viselik.

A 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 35.000.- (harmincötezer) forint csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az alperesi beavatkozó - „Debreceni Járásbíróság új épületének megvalósítása” - tárgyú közbeszerzési eljárást indított 2013. június 5. napján a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Kbt.) második része szerinti nyílt eljárás keretében. Az alperesi beavatkozó a felhívás mellett dokumentációt készített, melyhez árazatlan költségvetést mellékel. Ezeknek a perben érintett részei voltak, egyrészt - „Építészet” rész, annak is a „Épületgépészeti szerelvények és berendezések szerelése” fejezete illetve másrészt, az „Épületgépészet” rész, annak is a „Víz-csat. szerelv., berend. tárgyak” fejezete. Alperesi beavatkozó előírta, hogy az ajánlatot a dokumentáció részét képező tervek és a költségvetési kiírásban szereplő adatok alapján kell elkészíteni.

Ajánlatot adni, vállalkozni a dokumentációban meghatározott munkák teljes körű megvalósítására kell.

Az alperesi beavatkozó 2013. július 25-én az ajánlattevőknek kiegészítő tájékoztatást küldött, többek között a 18., 20., 32., kérdésekre, valamint a 182. kérdésre adott választ. A 182. kérdés így szólt: „Az építészeti költségvetésben találhatók az akadálymentes WC-k és mosdók felszerelése, a gépészeti költségvetésben pedig a mozgássérült WC-k és mosdók felszereléseinek elhelyezése szerepel. Kérjük megerősíteni, hogy a kiírt berendezések elhelyezése is árazható az építészeti költségvetés díj oldalán, így a gépészeti költségvetés erre vonatkozó tételeinél „0” szerepeltethető és ez nem okozza az ajánlatunk érvénytelenségét.” Az alperesi beavatkozó válasza a következő volt: „Általánosságban a 18. és 32. kérdésre adott válasz szerint kell eljárni. Jelen esetben az építészetnél anyag ktg. míg az épületgépészetnél díj ktg. árazandó.”

Az ajánlattételi határidőre hat ajánlattevő nyújtott be ajánlatot, köztük a felperes. Ajánlata 116. oldalán az árazott költségvetése „Víz-csat. szerelv., berend. tárgyak” fejezetében „60 K” tételsor esetében szerepeltetett „Egységnyi anyag” és „Összes anyag” oszlopokat és e tételsorban „0” Ft-nál nagyobb összeget ajánlott meg, ezen oszlopokban.

Alperesi beavatkozó 2013. szeptember 5-én készült összegzésében megállapította, hogy az eljárás eredménytelen volt, mind a hat ajánlat érvénytelen lett. A felperes előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő melyet az alperesi beavatkozó 2013. szeptember 18-án elutasított, és módosította az összegzést, kiemelte, hogy a kérdésekre adott válaszok alapján a felperes helytelenül járt el a „60 K”-tétel anyagköltségének nem „0” tételként történő szerepeltetésével. Hangsúlyozta „60 K”-tétel díjköltsége esetén a 2 db sarokszelvény beárazására kizárólag abban az esetben lett volna lehetőség, ha ajánlattevői kérdésfeltevés esetén ajánlatkérő az arra adott válaszában, arra egyértelműen lehetőséget biztosít. Mindezek alapján a felperes ajánlata a Kbt. 74. § (1) bekezdése e) pontja alapján érvénytelen volt.

A felperes ezután nyújtotta be jogorvoslati kérelmét az alpereshez, mely két kérelmi elemet tartalmazott. Az első kérelmi elem vonatkozásában a felperes arra hivatkozott, hogy az alperesi beavatkozó megsértette a Kbt. 74. § (1) bekezdés e) pontját, mivel olyan ajánlatot nyilvánított érvénytelennek, amely a Kbt. 60. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megfelel a felhívásban és a dokumentációban meghatározott feltételeknek, kérelmének második kérelmi elemében kifejtette, hogy az alperesi beavatkozó jogsértő módon nem alkalmazta a Kbt. 67. §-ban foglalt hiánypótlás jogintézményét.

Az alperesi beavatkozó a jogorvoslati eljárás során kérte a felperes jogorvoslati kérelmének elutasítását.

Az alperes a D.433/12/2013. számú határozatával a felperes jogorvoslati kérelmét elutasította. Határozatának indokolásában a jogorvoslati kérelem első kérelmi eleme kapcsán kifejtette, hivatkozással a Kbt. 60. § (1) bekezdésére, hogy az ajánlatkérő kizárólagos joga és kötelezettsége, hogy a felhívásban és a dokumentációban meghatározza az ajánlattételre vonatkozó tartalmi követelményeket. Kiemelte, hogy az árazatlan költségvetés „Épületgépészet” részének „Víz-csat. szerelv., berend. tárgyak” fejezetében a „60 K”-tételsor esetében nem tüntetett fel anyagköltség oszlopot az ajánlatkérő, és a 182. számú kérdésre adott kiegészítő tájékoztatásával is nyomatékosította azt az előírását, hogy a „60 K”-tételsor, mint a mozgássérült WC-k és mosdók felszereléseinek elhelyezésére vonatkozó gépészeti tételsor esetében díjköltség árazandó. Az ajánlattevők akkor jártak volna el a Kbt. 60. § (1) bekezdésének megfelelően, amikor a „60 K”-tételsorra díjköltséget ajánlottak meg, és nem tettek anyagköltségre ajánlatot. A felperes annak ellenére anyagköltségre tett ajánlatot a „60 K”-tételsorra vonatkozóan, hogy anyagköltség oszlop hiányában ezt az ajánlatkérő nem írta elő. A jogorvoslati kérelem második kérelmi eleme kapcsán az alperes hivatkozott a Kbt. 67. § (8) bekezdésére, miszerint a jogszabályhely egyébek mellett akkor alkalmazható, ha az ajánlati elem javítása folytán az ajánlat változása a teljes ajánlati árat nem befolyásolja. Kifejtette, hogy hiánypótlás esetén kizárólag úgy tudott volna a felperes az ajánlatkérői előírásnak eleget tenni, ha levonja a teljes ajánlati árból az eredeti ajánlat 116. oldalán szereplő anyagköltséget, viszont ezáltal módosult volna a teljes ajánlati ár. E körben alperes megállapította, hogy a Kbt. 67. § (8) bekezdésének az egyik feltétele nem áll fenn, ezért e jogszabályi rendelkezés nem alkalmazható, mint a Kbt. 67. § (7) bekezdés szabálya alóli kivételes rendelkezés.

A felperes az alperes határozatával szemben keresetet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen kérte a bíróságot az alperesi határozat megváltoztatására. Kérte annak megállapítását, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 74. § (1) bekezdés e) pontját, a Kbt. 76. § (1) bekezdés b) pontját, a Kbt. 60. § (1) bekezdését, valamint a 2. § (2) bekezdését és a 67. §-át. Másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

Az alperes a per során előterjesztett érdemi nyilatkozatában fenntartotta a határozatában foglaltakat, és a per tárgyalásán is úgy nyilatkozott, hogy kéri a felperes keresetének elutasítását és perköltség megállapítását.

Az alperesi beavatkozó a per tárgyalásán csatlakozott az alperes által előadottakhoz és fenntartotta a jogorvoslati eljárás során tett nyilatkozatait.

Az eljárás bíróság ítéletében az alperes D.433/12/2013. számú határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Az eljárás bíróság ítéletében rögzítette, hogy a közbeszerzési eljárásokban az ajánlatkérői előírások, kiírások határozzák meg a közbeszerzés tárgyát, azt, hogy mire kéri az ajánlat benyújtását az ajánlatkérő. A Kbt. 60. § (1) bekezdése szerint az ajánlatot az ajánlattevőknek az ajánlati, ajánlattételi, több szakaszból álló eljárásban az ajánlattételi és részvételi felhívásban, valamint a dokumentációban meghatározott tartalmi és formai követelményeknek megfelelően kell elkészítenie és benyújtania. A bíróság rögzítette, hogy melyek voltak a dokumentáció előírásai illetve mi az a kiegészítő tájékoztatásra adott válasz, amely a dokumentációt érintette. A dokumentáció részét képező árazatlan költségvetés „Építészeti” része a kézmosó berendezés elhelyezése és bekötése tételnél „sarokszelep nélkül” kitételt szerepeltetett és a táblázat tartalmazott „Anyag egységár” oszlopot, „Díj egységár” oszlopot, „Anyag összesen” oszlopot és „Díj összesen” oszlopot. Az árazatlan költségvetés „Épületgépészet” része az építészeti terv szerinti akadálymentesített mosdó, csaptelep felszerelése körében a „60 K” tételnél szerepeltette a 2. db sarokszelep megjelölést és a táblázatban a „Mennyiség” és az „Egys.” oszlopokat. A kiegészítő tájékoztatás érintette a két táblázatot, a kiegészítő tájékoztatáskérésre adott alperesi beavatkozó válasza, konkrétan a 182. válasz utalt a 18. és a 32. kérdésre adott válasza, de emellett általánosságban megfogalmazta, hogy az építészeti anyagköltség, a gépészetnél díjköltség árazandó. Az említett árazatlan költségvetési táblázatok, a 182. kérdésre adott válasz együtt értelmezendő, és figyelemmel kell lenni a 18. kérdésre adott válasza is. Az eljárás bíróság rámutatott arra, hogy a felperes úgy nyilatkozott, hogy számára egyértelmű volt, hogy a 2 db sarokszelepet „60 K”-tétel esetében anyagköltségként kell szerepeltetni.

A bíróság ezzel szemben kiemelte, hogy a 182. kérdésre adott - általános - alperesi beavatkozó válasza tükrében alappal kellett volna felvetődnie a felperesben: amennyiben álláspontja szerint a tervekben is szerepel a 2 db sarokszelep, ám a 182. kérdésre adott válasz következtében a gépészeti költségvetésben anyagköltség nem, csak díjköltség szerepeltethető, akkor szükséges-e további kiegészítő tájékoztatás kérése. A felperes részéről ilyen kiegészítő tájékoztatás kérésére nem került sor, s így nem is született ajánlatkérői válasz, a felperes ennek tükrében akkor járt volna el helyesen, ha az árazatlan költségvetés „gépészeti” része tekintetében a „60 K” tétel körében nem változtatja meg a táblázatot és nem szerepeltet „Egységnyi anyag” és „Anyag összesen”

oszlopokat „0” Ft-nál nagyobb összeg megjelölésével. Az eljárás bíróság rámutatott arra: ilyen előzmények alapján a felperesi ajánlattevő nem tehetett volna mást, mint hogy követi az alperesi beavatkozó előírását és figyelembe veszi a kiegészítő tájékoztatás kérésre adott 182. választ, vagyis a 2 db sarokszelepre a gépészeti rész tekintetében nem alkalmaz anyagköltségre vonatkozó táblázatot, és nem áraz anyagköltséget.

Az eljárás bíróság ítéletében kiemelte, hogy a felperesi ajánlat érvénytelenségének megállapítására vonatkozó döntés jogszerűségének megítélését szükségszerűen megelőzte az abban a kérdésben való állásfoglalás, hogy a hiánypótlást jogsértő módon mellőzte-e az alperesi beavatkozó vagy sem. Amennyiben ugyanis a hiánypótlásnak a jogszabályi lehetőségek alapján helye lett volna, akkor a hiánypótlásra való felhívás és annak teljesítése nélkül, nem lehetett volna állást foglalni a felperes ajánlatának érvénytelensége kérdésében. Az eljárás bíróság rögzítette, hogy ezzel kapcsolatos az a körülmény, hogy az alperes jogsértő módon nem tisztázta és nem oldotta fel az alperesi beavatkozó képviselőjében a jogorvoslati eljárás során eljáró (...) Zrt. nyilatkozataiban foglalt ellentmondásokat. Kiemelte, hogy az alperesi beavatkozó képviselőjében eljáró szervezet először, a 2013. október 16. napján kelt észrevételének 7. oldalán arról nyilatkozott, hogy a teljes műszaki tartalom a 2 db sarokszelepvényt nem tartalmazta, a felperes a „60 K” -tétel beárazásával nem a meghatározott műszaki tartalomra tette meg ajánlatát. Az alperes kifejezett felhívására adott, 2013. október 29. napján kelt észrevételében viszont arra utalt: lehet, hogy pontatlanul fogalmazott, amikor azt a kijelentést használta, hogy nem része a sarokszelep az ajánlatnak. E nyilatkozatában úgy folytatta, hogy „azon a költségvetési soron, azaz a „60 K”-tételen a 2 sarokszelep nem része a költségvetési kiírásnak, amely szerint a kiegészítő elemet, a sarokszelepet nem kérte beárazni, (....) ugyanúgy, ahogy az akadálymentes WC-nél lévő sarokszelep esetében, a „60 K”-tétel esetében is, a mosdó egyéb eszközei között volt árazható”. Az eljárás bíróság rögzítette, hogy álláspontja szerint az alperesnek észlelnie kellett volna az alperesi beavatkozó képviselőjében eljáró szervezet nyilatkozatainak ellentmondásain túl azt is, hogy először a 2013. október 29. napján kelt nyilatkozatban történt utalás arra: a sarokszelep a mosdó egyéb eszközei között volt árazható. Ez utóbbi nyilatkozat felveti a Kbt. 67. § (8) bekezdésének alkalmazhatóságának kérdését, amelyre e tekintetben a tényállás tisztázása iránti kötelezettség elmulasztása miatt jogsértő módon nem tért ki az alperes. Újabb nyilatkozattételre való felhívással tisztáznia kellett volna, hogy mit ért az alatt az alperesi beavatkozó, hogy a mosdó egyéb eszközei között - vagyis melyik költségvetési tételsoron - volt árazható a 2 db sarokszelep. Ezen kérdés tisztázása hiányában az alperes jogsértő módon foglalt arról állást, hogy a Kbt. 67. § (8) bekezdése nem alkalmazható.

Az ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, kérte, hogy a Kúria az eljáró bíróság az alperes jogszabálysértő eljárását megállapító, valamint a határozat rendelkezéseit hatályon kívül helyező és az alperest új eljárás lefolytatására kötelező ítéletét a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján egészében helyezze hatályon kívül és a jogszabályoknak megfelelően hozzon új határozatot, mivel az ítélet sérti a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 60. § (1) bekezdését, a Kbt. 63. § (1) bekezdését, a Kbt. 67. § (3) bekezdésének első mondatát, a Kbt. 67. § (8) bekezdését, a Kbt. 74. § (1) bekezdésének e) pontját, a Kbt. 83. § (7) bekezdésének első mondatát, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Két.) 50. § (1), (4), (5) és (6) bekezdéseit. Az alperes álláspontja szerint az eljáró bíróság a bizonyítékok nem megfelelő értékelésével döntött a határozat hatályon kívül helyezéséről és az új eljárás lefolytatására kötelezésről. Az alperes álláspontja szerint a bíróság ítéletének 9. és 10. oldalán leírt megállapítások tévesek. Alperes rögzítette, hogy a jogorvoslati ügy eldöntése szempontjából kiemelten lényeges annak a ténynek a figyelembe vétele, hogy - az első fokú bíróság megállapításával szemben - egy, az ajánlat érvénytelenségét a Kbt. 74. § (1) bekezdésének e) pontja szerinti okból megállapító döntés esetében az alperesnek az ajánlati felhívásban és a dokumentációban rögzített (és kiegészítő tájékoztatásban értelmezett) érvényességi feltételeknek, valamint a jogszabályi előírásoknak való ajánlattevői megfelelést kell vizsgálnia, nem pedig a jogorvoslati eljárás során előadott ajánlatkérői nyilatkozatok vélt, visszaható hatályát. Az alperes a határozata 16. oldalán rögzítette, hogy a dokumentációhoz mellékelte árazatlan költségvetés adataira, az ajánlatkérő kiegészítő tájékoztatásában előírtakra és a felperesi ajánlat tartalmára alapozta a határozatban foglalt álláspontját az ajánlat érvénytelenségéről meghozott ajánlatkérői döntés jogszerűségéről. A Kbt. 60. § (1) bekezdésében, a Kbt. 63. § (1) bekezdésében a Kbt. 83. § (7) bekezdésében foglaltakra hivatkozással az alperes rögzítette, hogy az ajánlattevő az ajánlatához az ajánlattételi határidő lejártától kötve van, ebből következik az, hogy az ajánlattételi határidőt követően keletkezett ajánlatkérői nyilatkozat nem tartalmazhat érvényességi feltételt, és nem az alapján kell az ajánlatot elkészíteni, valamint az ajánlatkérőnek azt nem kell megvizsgálnia, hogy egy ajánlat megfelel-e e nyilatkozatnak. A fentiek alapján rögzítette, hogy az alperesnek nem kellett tisztáznia és feloldania az alperesi beavatkozó képviselőjében a jogorvoslati eljárás során eljáró (..) Zrt. nyilatkozataiban foglalt esetleges ellentmondásokat, mivel e nyilatkozatok nem tartalmazhatnak érvényességi feltételeket. A Kbt. 67. § (3) bekezdésének első mondata szerint a hiányok pótlása csak arra irányulhat, hogy az ajánlat megfeleljen az ajánlati felhívás, a dokumentáció vagy a jogszabályok előírásainak. E jogszabályi rendelkezés nem vetheti fel a Kbt. 67. § (8) bekezdése alkalmazhatóságának a kérdését, mivel e nyilatkozat nem az ajánlati felhívás, a dokumentáció vagy a jogszabályok előírása. Alperes rögzítette, hogy az ajánlatkérő kizárólag akkor küldhetett volna a felperesnek hiánypótlási felhívást, ha lett volna hiány az ajánlatban. A felperesi ajánlatból viszont nem hiányzott tartalmi elem, hanem ennek ellenkezője történt: a felperes olyan helyen ajánlott meg adatot, ahol azt az ajánlatkérő megtiltotta, mivel ott semmit nem kellett volna feltüntetni.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet és egyben csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Kérte az alperes felülvizsgálati kérelmének elutasítását, az eljáró bíróság

ítéletének annyiban való helybenhagyását, hogy az alperes a döntéshozatala során megsértette a Ket. 50. § (1) és (6) bekezdését. Előadta, hogy az alperes a határozatának meghozatalakor figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az ajánlati, (épületgépészeti) dokumentáció részét képezi az érintett tétel. A dokumentáció részeként kiadott "K.GV-14.00" rajzszámú, "Vízellátás-csatornázás függőleges csőterv II." tervlapon jól láthatóan és egyértelműen fel vannak tüntetve a szükséges sarokszelepek, továbbá az épületgépészeti költségvetési kiírás 60-K tétel szövegében ugyancsak egyértelműen szerepelnek a sarokszelepek. Kiemelte, hogy az alperes a tényállás feltárás érdekében a jogorvoslati eljárás során, a 2013. október 25. napján tartott tárgyaláson maga is fontosnak tartotta tisztázni, hogy a 2 db sarokszelep része-e a műszaki tartalomnak, ezért a tárgyalás folyamán felhívta az alperesi beavatkozót, hogy 2 munkanapon belül rövid úton, tehát e-mailben vagy faxon adjon arra nézve felvilágosítást és küldje meg a felvilágosítását kérelmezőnek és egyéb érdekelteknek is, hogy módosította-e jogorvoslati kérelmében megjelölt 60 K tételnek a műszaki tartalmát, emiatt módosította-e a közbeszerzési eljárás műszaki tartalmát. A 182. kérdésre adott válasszal, a kiegészítő tájékoztatás során az ajánlatkérő mennyiségi változtatást nem tett a 2 db sarokszelep vonatkozásában, csupán az árazás módjára vonatkozóan fogalmazott meg előírást.

Alperesi beavatkozó a 2013. október 29-i nyilatkozatában, azon kijelentésével, hogy „ez a tétel is a mosdó egyéb eszközei között volt árazható”, elismerte, hogy az érintett sarokszelepek részei a műszaki tartalomnak, ezzel nem új előírást alkotott. A felperes rögzítette, hogy az új Kbt. 67. §-ához fűzött törvényi indokolás kifejti, hogy „A hiánypótlás rendeltetése, hogy az ajánlatokban vagy részvételi jelentkezésekben előforduló kisebb hibák és hiányosságok ne okozzanak érvénytelenséget, ne vezessenek a verseny csökkenéséhez, a befektetett erőforrások elvesztegetéséhez. Az előbbi jogszabályi célra figyelemmel a „hiánypótlás” kifejezés tágran értelmezendő, iratok pótlását és azok hibáinak javítását is jelentheti [...]. Arra is figyelemmel kell továbbá lenni, hogy az ajánlati kötöttséget, amely az ajánlattevő szakmai ajánlatához való kötöttségeként értelmezhető, ne sértse a hiánypótlás vagy a felvilágosítás megadása. Ez utóbbi alól azonban kivételt jelent, hogy a szakmai ajánlatban is javítható olyan nem jelentős, egyedi részletkérdésre vonatkozó hiba, amelynek változása a teljes ajánlati árat vagy annak értékelés alá eső részösszegét, az ajánlattevők közötti verseny kimenetelét és az értékeléskor kialakuló sorrendet nem befolyásolja.” Fentiek alapján felperes szerint az alperes a határozata meghozatalakor megsértette a Ket. 50. § (1) és (6) bekezdését.

Alperesi beavatkozó az alpereshez csatlakozva ellenkérelmében. kérte hogy a Kúria az eljárt bíróság által hozott az alperes

felülvizsgálati kérelmével támadott ítéletét a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján egészében helyezze hatályon kívül és az elsőfokú határozat helyett a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hozzon, a felperes keresetét utasítsa el.

A felülvizsgálati kérelem, illetve a csatlakozó felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indoklásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó, jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő következtetésekre jutott. (Pp. 206. §)

A Kúria előljáróban kiemeli, hogy az ügy tárgyát képező tényállás részeként az ügy hordereje tükrében is értékelve összesen két csaptelephez tartozó sarokszelep helytelen rubrikába történő anyagköltségként, díjköltség helyetti, 0,- Ft tételen felüli beárazása volt az ügy tárgya, az érvénytelenséget ez okozta.

A Kúria rögzíti, hogy az érvénytelenség tekintetében a felperes is hivatkozott az (...) Zrt. lebonyolító 2013. október 16-án megtett nyilatkozatára, mely szerint nem egyértelmű az ajánlatkérő/alperesi beavatkozó szempontjából, hogy azt másik sorba kell-e írni.

A Kúria erre tekintettel osztotta az eljárás bíróság ítéletében foglaltakat, azaz, hogy a döntőbizottság határozatában sommásan rögzítette azt, hogy ide nem lehetett beírni a két tétel tekintetében az árajánlatot, mivel az szükségképpen az ajánlat módosítását eredményezné, így nem volt lehetőség a Kbt. 67. § (8) bekezdésében foglalt hiánypótlás rendelkezésének alkalmazására is.

Az alperes azonban az (...) Zrt. nyilatkozatával (részben) foglalkozott, így a Kúria e körben is osztotta az eljárás bíróság azon álláspontját, hogy amennyiben ez a tétel a műszaki ajánlat része volt, akkor erről az alperesnek állást kell foglalnia. Ha a két tételt be kellett volna írni, de nem volt olyan költségvetési/ajánlati sor, ahová be kellett volna árazni a két hiányzó csaptelepet, akkor döntésében ezt kellett volna leírnia, illetőleg eszerint kellett volna a jogkövetkezményeket meghatároznia.

A felperesi csatlakozó felülvizsgálati kérelem nem volt alapos, mert felperes más tényálláson és így más jogalapon álló határozat meghozatalát kérte, mint ami az alperes határozatában szerepel, ilyen esetben pedig a Pp. 339. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezésnek és új eljárásnak van helye, nem pedig az alperesi határozat megváltoztatásának.

A Kúria a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben foglalt álláspontot

annyiban osztotta, hogy a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.378/2011/5. számú ítélete a régi Kbt. hatálya alapján került meghozatalra, míg jelen eljárásban a 2011. évi CVIII. törvény új Kbt. rendelkezéseit kellett alkalmazni, így a hivatkozott ítélet logikája jogalapként, illetve logikai indokolásként hivatkozásul nem szolgálhatott, ebből azonban nem következett, hogy az ítéletet meg lehetett volna változtatni.

A Kúria rögzíti, hogy az új eljárásban kell szükségképpen állást foglalni arról, hogy hova lehet beárazni a két sarokszelepet, be kell-e azokat árazni, figyelemmel az (...) Zrt. nyilatkozatában is foglaltakra, és ezen esetben új tényállás felállítására és rögzítésére van szükség, e körben lehet más jogalapon álló tényállást megállapítani.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria figyelemmel arra, hogy mind az alperes, mind a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, felülvizsgálati kérelem, illetőleg csatlakozó felülvizsgálati kérelem formájában, melyek közül egyik sem bizonyult alaposnak, így a Kúria a rendelkező rész szerint döntött, s ez alapján a felek a költségeiket maguk viselik.

A beavatkozó költséget nem igényelt, egyben beavatkozásával többletköltséget a feleknek nem okozott, így a Kúria mellőzte az alperesi beavatkozó kötelezését az eljárási költségek tekintetében a Pp. 83. §-ban foglaltakra is tekintettel.

A Kúria rögzíti, hogy az eljárás illetékét (70.000.- forint) az állam viseli. A csatlakozó felülvizsgálati kérelem alaptalansága miatt a felperes köteles a csatlakozó felülvizsgálati eljárási illeték tekintetében 35.000.- forintos illetéket megfizetni, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontjában, az Itv. 50. §-ában, az Itv. 38. és 39. §-ában foglaltakra tekintettel.

Budapest, 2014. november 04.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Minya Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró